

Το Βιβλίο του Ιωήλ και η Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας - Αριθμός Τριάντα Πέντε

Jeff Pippenger
2026-01-27

Αριθμός Τριάντα Πέντε

Στη σελίδα 81 των Early Writings (και το «81» είναι σύμβολο ενός θείου Αρχιερέως και ογδόντα ιερέων), καταγράφεται το δεύτερο όνειρο του William Miller. Όπως ο Ναβουχοδονόσορ, ο William Miller είχε δύο όνειρα. Το δεύτερο όνειρο του Ναβουχοδονόσορος στο τέταρτο κεφάλαιο του Δανιήλ τοποθετείται μέσα στο πλαίσιο των «επτά καιρών» του Μωυσέως στο Λευιτικό 26. Ο Miller χρησιμοποίησε το τέταρτο κεφάλαιο του Δανιήλ για να καταδείξει τους «επτά καιρούς» του εικοστού έκτου κεφαλαίου του Λευιτικού όταν δίδασκε τις 2.520, αν και το αποκαλούσε «οι επτά καιροί». Ο Miller δεν αναγνώρισε ότι είχε προτυπωθεί από τον Ναβουχοδονόσορα, αλλά οι 2.520 ημέρες του Ναβουχοδονόσορος στο τέταρτο κεφάλαιο παριστάνονται τόσο από τη λέξη «διασκορπίζω» όσο και από το γεγονός ότι λαμβάνει χώρα 'επτά φορές', πριν φθάσει ο άνθρωπος με τη βούρτσα του χρώματος στο όνειρο του Miller.

Ο Μίλλερ αποκαλείται από την Αδελφή Γουάιτ «Πατήρ Μίλλερ», όχι όμως κατά τον παγανιστικό τρόπο όπως πράττουν οι Καθολικοί, αλλά κατά πατριαρχικό τρόπο, όπως ο πατέρας Αβραάμ. Ο Μίλλερ είναι σύμβολο· είναι άνθρωπος της διαθήκης, εκπροσωπώντας την αλυσίδα των βιβλικών συμβόλων κατά μήκος της οδού προς την τελική διαθήκη με τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Ο Ιωήλ μάς πληροφορεί ότι κατά τις έσχατες ημέρες οι πρεσβύτεροι θα ενυπνιάζονται ενύπνια, και ο Ουίλλιαμ Μίλλερ είναι ο πρεσβύτερος της ιστορίας μας, καθώς και ο γεωργός που εκπλήρωσε την προφητεία του Ουίλλιαμ Τύνδαλ, η οποία λέγει: «Εάν ο Θεός διαφυλάξει τη ζωή μου, πριν παρέλθουν πολλά έτη, θα κάμω ώστε ένα αγόρι που οδηγεί το άροτρο να γνωρίζει περισσότερα από τη Γραφή απ' όσα γνωρίζεις εσύ».

«Ο Θεός έστειλε τον άγγελό Του να ενεργήσει επάνω στην καρδιά ενός γεωργού, ο οποίος δεν είχε πιστεύσει στη Βίβλο, ώστε να τον οδηγήσει να ερευνήσει τις προφητείες. Οι άγγελοι του Θεού επισκέπτονταν επανειλημμένα εκείνον τον εκλεκτό, για να καθοδηγούν τη διάνοιά του και να ανοίγουν στη νόησή του προφητείες οι οποίες έως τότε είχαν παραμείνει σκοτεινές για τον λαό του Θεού. Η απαρχή της αλυσίδας της αλήθειας τού δόθηκε, και οδηγήθηκε να ερευνά κρίκο προς κρίκο, έως ότου αντίκρισε με θαυμασμό και αγαλλίαση τον Λόγο του Θεού. Εκεί είδε μια τέλεια αλυσίδα αλήθειας. Εκείνος ο Λόγος, τον οποίο είχε θεωρήσει ως μη θεόπνευστο, τώρα ανοιγόταν ενώπιον της όρασής του μέσα στην ωραιότητα και τη δόξα του. Είδε ότι ένα μέρος της Γραφής εξηγεί ένα άλλο, και όταν ένα χωρίο ήταν κλειστό στη νόησή του, έβρισκε σε άλλο μέρος του Λόγου εκείνο που το ερμήνευε. Αντιμετώπιζε τον ιερό Λόγο του Θεού με χαρά και με τον βαθύτερο σεβασμό και δέος.» Early Writings, 230.

Ο Μίλλερ ήταν ο γεωργός που εκπλήρωσε την προφητεία του Τυντέιλ, και η πρώτη δημοσίευση της προφητικής γνώσης που είχε συγκεντρώσει από την αποσφράγιση του Δανιήλ 8:14 έγινε το 1831, διακόσια είκοσι έτη μετά τη δημοσίευση της Μετάφρασης King James της Βίβλου. Ο Τζον Ουίκλιφ, ο Ουίλλιαμ Τυντέιλ και η δημοσίευση της Βίβλου King James το 1611 αντιπροσωπεύουν τρία ορόσημα που αρχίζουν την προφητεία των διακοσίων είκοσι ετών, η οποία λήγει όταν το αγόρι με το αλέτρι του Τυντέιλ θα άνοιγε τον Λόγο του Θεού στο μήνυμα του πρώτου αγγέλου, το οποίο επρόκειτο να ακολουθηθεί από δύο άλλους αγγέλους. Εκείνος ο πρώτος άγγελος έφθασε το 1798 και ο τρίτος το 1844. Ο Ουίκλιφ, ο Τυντέιλ και ο King James συνδέονται με τον γεωργό που θα εκπλήρωνε την πρόρρηση του Τυντέιλ και ο οποίος θα συμβόλιζε την ιστορία τριών αγγέλων από το 1798 έως το 1844.

Η άλφα ανακάλυψη του William Miller ήταν τα 2.520 έτη του Λευιτικού εικοσιέξι και η ωμέγα ανακάλυψή του ήταν τα 2.300 έτη του Δανιήλ 8:14. Η διασπορά των 2.520 ετών του Ιούδα άρχισε το 677 π.Χ. και έληξε το 1844. Τα 2.300 έτη του Δανιήλ 8:14 έληξαν το 1844. Αμφότερα έληξαν μαζί το 1844, και το σημείο αφετηρίας των άλφα και ωμέγα ανακαλύψεων του William Miller χωριζόταν από διακόσια είκοσι έτη. Το «διακόσια είκοσι» είναι σύμβολο του William Miller, επί δύο μαρτύρων. Οι άλφα και ωμέγα ανακαλύψεις του Miller παριστάνονται από το 1798 και το 1844. Η διασπορά των 2.520 ετών εναντίον του βόρειου βασιλείου έληξε το 1798, και σαράντα έξι έτη αργότερα, το 1844, τα 2.300 έτη έληξαν.

Τα 2.520 έτη που έληξαν το 1798 σηματοδοτούν εκείνη την ημερομηνία, και τα 2.520 έτη εναντίον του Ιούδα, τα οποία έληξαν το 1844, παράγουν μια περίοδο διακοσίων είκοσι ετών. Αυτό σημαίνει ότι τα 2.520 εναντίον του Ισραήλ παράγουν την προφητική περίοδο των σαράντα έξι ετών, και τα 2.520 εναντίον του Ιούδα παράγουν την προφητική περίοδο των διακοσίων είκοσι ετών. Το άλφα εκείνης της περιόδου είναι το 677 π.Χ. και το ωμέγα είναι το 457 π.Χ., πράγμα που σημαίνει ότι το άλφα της περιόδου των σαράντα έξι ετών και της περιόδου των διακοσίων είκοσι ετών αντιπροσωπεύεται από τα 2.520, και το ωμέγα αμφοτέρων των γραμμών είναι τα 2.300. Οι δύο «διασκορπισμοί» των 2.520 ετών παρέχουν δύο μάρτυρες μιας περιόδου που αρχίζει με τα 2.520 και τελειώνει με τα 2.300. Αμφότερες αυτές οι γραμμές προσδιορίζουν τις ανακαλύψεις του άλφα και του ωμέγα του William Miller.

«Το Όνειρο του Γουίλλιαμ Μίλλερ»

«Ονειρεύθηκα ότι ο Θεός, διά μιας αοράτου χειρός, μου έστειλε μία θαυμασίως κατεργασμένη λάρνακα, μήκους περίπου δέκα ιντσών και πλάτους έξι επί έξι, κατασκευασμένη από έβενο και μαργαριτάρια επιμελώς ενθεμένα. Στη λάρνακα ήταν προσαρτημένο ένα κλειδί. Αμέσως έλαβα το κλειδί και άνοιξα τη λάρνακα, οπότε, προς τον θαυμασμό και την έκπληξή μου, τη βρήκα γεμάτη με παντός είδους και μεγέθους κοσμήματα, διαμάντια, πολύτιμους λίθους, καθώς και χρυσά και αργυρά νομίσματα κάθε διαστάσεως και αξίας, ωραιότατα τοποθετημένα το καθένα στη θέση του μέσα στη λάρνακα· και έτσι τακτοποιημένα αντανακλούσαν φως και δόξα, που μόνον με τον ήλιο μπορούσαν να εξισωθούν.»

«Σκέφθηκα ότι δεν ήταν καθήκον μου να απολαμβάνω μόνος αυτό το θαυμαστό θέαμα, μολοντί η καρδιά μου ήταν υπερπλήρης χαράς για τη λαμπρότητα, την ομορφιά και την αξία του περιεχομένου του. Γι' αυτό το τοποθέτησα επάνω σε ένα κεντρικό τραπέζι στο δωμάτιό

μου και έδωσα γνωστοποίηση ότι όλοι όσοι το επιθυμούσαν μπορούσαν να έλθουν και να δουν το ενδοξότερο και λαμπρότερο θέαμα που είδε ποτέ άνθρωπος σε αυτή τη ζωή.

«Ο λαός άρχισε να προσέρχεται, αρχικά ολιγάριθμος, αλλά αυξανόμενος έως ότου έγινε πλήθος. Όταν πρωτοκοίταζαν μέσα στο κιβώτιο, απορούσαν και αναβόησαν από χαρά. Αλλά καθώς οι θεατές πλήθαιναν, όλοι άρχιζαν να ανακατεύουν τα κοσμήματα, να τα βγάζουν από το κιβώτιο και να τα σκορπίζουν επάνω στο τραπέζι.»

«Άρχισα να σκέπτομαι ότι ο ιδιοκτήτης θα απαιτούσε και πάλι από το χέρι μου το κιβώτιο και τα κοσμήματα· και ότι, αν επέτρεπα να διασκορπισθούν, δεν θα μπορούσα ποτέ πλέον να τα τοποθετήσω στις θέσεις τους μέσα στο κιβώτιο όπως προηγουμένως· και αισθανόμουν ότι δεν θα ήμουν ποτέ σε θέση να ανταποκριθώ στην ευθύνη, διότι θα ήταν τεράστια. Τότε άρχισα να ικετεύω τον λαό να μην τα αγγίζουν ούτε να τα βγάζουν από το κιβώτιο· αλλά όσο περισσότερο ικέτευα, τόσο περισσότερο τα διασκόρπιζαν· και τώρα έμοιαζαν να τα διασκορπίζουν σε όλο το δωμάτιο, επάνω στο δάπεδο και σε κάθε έπιπλο του δωματίου.

«Τότε είδα ότι ανάμεσα στα γνήσια πολύτιμα πετράδια και στα νομίσματα είχαν διασκορπίσει αναρίθμητη ποσότητα από νόθα πετράδια και κίβδηλα νομίσματα. Εξοργίστηκα βαθύτατα για την αισχρή διαγωγή και την αχαριστία τους, και τους ήλεγξα και τους επέπληξα γι' αυτό· αλλά όσο περισσότερο τους επέπληττα, τόσο περισσότερο διασκόρπιζαν τα νόθα πετράδια και τα κίβδηλα νομίσματα ανάμεσα στα γνήσια.»

«Τότε κατακυριεύθηκα από αγανάκτηση μέσα εις την σαρκικήν μου ψυχήν και ήρχισα να χρησιμοποιώ σωματικήν βίαν διά να τους εκδιώξω από το δωμάτιον· αλλά ενώ εξεδίωκα έναν, τρεις ακόμη εισήρχοντο και έφερον χρώμα και ξύσματα και άμμον και παν είδος απορριμμάτων, έως ότου εκάλυψαν έκαστον από τα αληθινά κοσμήματα, τα διαμάντια και τα νομίσματα, ώστε όλα να αποκλεισθούν από την θέαν. Έσχισαν επίσης εις τεμάχια την λάρνακα μου και την διεσκόρπισαν ανάμεσα εις τα απορρίμματα. Ενόμιζα ότι ουδείς ελάμβανε υπ' όψιν την λύπην μου ή την αγανάκτησίν μου. Έγινα τελείως αποθαρρημένη και καταβεβλημένη, και εκάθισα και έκλαυσα. ||

«Καθώς έτσι έκλαια και πενθούσα για τη μεγάλη μου απώλεια και την ευθύνη μου, θυμήθηκα τον Θεό και προσευχήθηκα θερμά να μου στείλει βοήθεια.»

«Ευθύς άνοιξε η θύρα, και ένας άνθρωπος εισήλθε στο δωμάτιο, οπότε όλοι οι άνθρωποι εξήλθαν από αυτό· και εκείνος, κρατώντας στο χέρι του μια βούρτσα για τη σκόνη, άνοιξε τα παράθυρα και άρχισε να απομακρύνει με τη βούρτσα τη σκόνη και τα απορρίμματα από το δωμάτιο.

«Του έκραξα να απέχει, διότι υπήρχαν μερικά πολύτιμα πετράδια σκορπισμένα ανάμεσα στα ερείπια.

Μου είπε να «μη φοβάμαι», διότι θα «φρόντιζε γι' αυτούς».

«Τότε, ενώ αυτός σάρωνε το χρώμα και τα σκουπίδια, τα ψεύτικα κοσμήματα και τα κίβδηλα νομίσματα, όλα σηκώθηκαν και βγήκαν από το παράθυρο σαν σύννεφο, και ο άνεμος τα παρέσυρε. Μέσα στην αναστάτωση έκλεισα τα μάτια μου για μια στιγμή· όταν τα άνοιξα, τα σκουπίδια είχαν όλα εξαφανιστεί. Τα πολύτιμα κοσμήματα, τα διαμάντια, τα χρυσά και

αργυρά νομίσματα, κείτονταν διάσπαρτα με αφθονία σε όλο το δωμάτιο.»

«Κατόπιν έθεσε επάνω στην τράπεζα μία θήκη, πολύ μεγαλύτερη και ωραιότερη από την προηγούμενη, και συνέλεξε τα κοσμήματα, τα διαμάντια, τα νομίσματα, με τις χούφτες, και τα έριχνε μέσα στη θήκη, έως ότου δεν απέμεινε ούτε ένα, μολονότι μερικά από τα διαμάντια δεν ήταν μεγαλύτερα από την αιχμή μιας καρφίτσας.

«Τότε με κάλεσε να “έλθω και να δω”.»

«Κοίταξα μέσα στο κιβώτιο, αλλά τα μάτια μου θαμπώθηκαν από το θέαμα. Έλαμπαν με δεκαπλάσια δόξα από την προηγούμενή τους. Νόμισα ότι είχαν τριφτεί στην άμμο από τα πόδια εκείνων των ασεβών προσώπων που τα είχαν σκορπίσει και καταπατήσει στο χώμα. Ήταν τοποθετημένα με ωραία τάξη μέσα στο κιβώτιο, το καθένα στη θέση του, χωρίς να φαίνονται τα ίχνη του ανθρώπου που τα είχε ρίξει μέσα. Αναφώνησα από καθαρή χαρά, και εκείνη η κραυγή με ξύπνησε». Early Writings, 81–83.

Αρχίζοντας στη σελίδα «81», σύμβολο των ιερέων, το όνειρο προσδιορίζει την ιστορία του έργου της Λαοδικειακής Εκκλησίας των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας, η οποία καταστρέφει τις θεμελιώδεις αλήθειες που συγκροτήθηκαν από τη Θεότητα μέσω της ανθρωπότητας του William Miller. Η ιστορία τελειώνει όταν ο Miller «φώναξε από μεγάλη χαρά» και η φωνή «τον ξύπνησε». Η ιστορία που παριστάνεται στο όνειρο καταλήγει στη δυνατή κραυγή του τρίτου αγγέλου, η οποία είναι το αποκορύφωμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου. Η ιστορική αφήγηση του ονείρου του Miller παριστάνει επίσης τους ορόσημους σταθμούς της Μιλλεριτικής ιστορίας, και επομένως παριστάνει επίσης την παράλληλη ιστορία του κινήματος των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Εξίσου σημαντικό είναι ότι η ιστορική παράσταση του ονείρου περιέχει επίσης ένα προφητικό φράκταλ της ιστορίας που άρχισε να επαναλαμβάνεται το 2023.

Τα πολύτιμα πετράδια της αλήθειας, τα οποία αναγνωρίστηκαν στην ιστορία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, καταχωρίστηκαν στο δημόσιο αρχείο το 2004 και έπειτα εκ νέου το 2012, όταν η παρουσίαση των Πινάκων του Αββακούμ συγκέντρωσε μια ομάδα που ήταν προορισμένη να διασκορπισθεί. Οι αλήθειες εκείνες τέθηκαν επί της τραπέζης το 2004, με την πρώτη παρουσίαση των αληθειών που είχαν αποσφραγισθεί το 1989. «Ολίγοι» εξέτασαν τότε το μήνυμα, αλλά το 2012 η σειρά των 95 παρουσιάσεων με τίτλο Πίνακες του Αββακούμ προσήλκυσε πλήθος, διότι «ο λαός ήρchiσε να εισέρχεται, αρχικώς ολίγος κατ' αριθμόν, αλλά αυξανόμενος εις πλήθος».

Από το 2012 έως τις 18 Ιουλίου 2020, εκείνες οι αλήθειες διασκορπίζονταν προοδευτικά και καλύπτονταν με συντρίμμια. Στις 18 Ιουλίου 2020, οι υποστηρικτές του μηνύματος των Πινάκων του Αββακούμ διασκορπίστηκαν για χρονικό διάστημα τρεισήμισι ημερών.

Και όταν τελειώσωσι τη μαρτυρίαν αυτών, το θηρίον το αναβαίνον εκ της αβύσσου θέλει κάμει πόλεμον μετ' αυτών, και θέλει νικήσει αυτούς, και θανατώσει αυτούς. Και τα πτώματα αυτών θέλουσι κείσθαι εν τη πλατεία της μεγάλης πόλεως, ήτις πνευματικώς καλείται Σόδομα και Αίγυπτος, όπου και ο Κύριος ημών εσταυρώθη. Και εκ των λαών και φυλών και γλωσσών και εθνών θέλουσι βλέπει τα πτώματα αυτών τρεις ημέρας και ήμισυ, και δεν θέλουσι συγχωρήσει να τεθώσι τα πτώματα αυτών εις μνήματα. Και οι κατοικούντες επί της γης θέλουσι χαρεί επ' αυτούς, και θέλουσιν ευφρανθή, και θέλουσι πέμψει δώρα προς αλλήλους·

διότι ούτοι οι δύο προφήται εβασάνιζον τους κατοικούντας επί της γης. Αποκάλυψις 11:7–10.

Το Σάββατο, 30 Δεκεμβρίου 2023, το Future for America συμμετείχε σε συνάντηση μέσω Zoom για την πρώτη δημόσια συγκέντρωσή του από τις 18 Ιουλίου 2020. Η 30ή Δεκεμβρίου 2023 είναι 1.260 ημέρες μετά τις 18 Ιουλίου 2020, ή «τρεις ημέρες και ήμισυ». Ενώ ο Ηλίας και ο Μωυσής ήσαν νεκροί στην οδό, η άλλη τάξη «χαίρει». Το Future for America είχε επιστρέψει στη δημοσίευση του προφητικού μηνύματος τον Ιούλιο του 2023, διότι το μήνυμα που τότε επρόκειτο να μεταβεί σε ολόκληρη τη γη, από προφητική αναγκαιότητα έπρεπε να προέλθει από την «έρημο». Τρεις και ήμισυ ημέρες, ή 1.260 ημέρες, είναι έρημος.

Και η γυναίκα έφυγε στην έρημο, όπου έχει τόπο ητοιμασμένο από τον Θεό, ώστε να τρέφουν αυτήν εκεί χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες. Αποκάλυψις 12:6.

Η «έρημος» είναι «χίλιες διακόσιες εξήντα ημέρες», δηλαδή 1.260 ημέρες, που είναι επίσης «τρεις ημέρες και ήμισυ», και παριστάνεται στην Αποκάλυψη 12:6, και το «126» είναι το ένα δέκατο του 1.260. Μία από τις καταπληκτικές αλήθειες που τότε αποσφραγίστηκαν ήταν η ανάγκη της μετανοίας, σε εκπλήρωση της προσευχής των «επτά καιρών» στο Λευιτικόν είκοσι έξι.

Οι 1.260 ημέρες αποτελούν επίσης σύμβολο των 2.520 ημερών. Οι «επτά καιροί» κατά της βόρειας βασιλείας άρχισαν το 723 π.Χ. και έληξαν το 1798. Το μέσον είναι το 538, σχηματίζοντας έτσι 1.260 έτη κατά τα οποία ο παγανισμός καταπάτησε το αγιαστήριο και το στράτευμα, ακολουθούμενα από 1.260 κατά τα οποία ο παπισμός καταπάτησε το αγιαστήριο και το στράτευμα. Αυτή η προφητική δομή εναρμονίζεται με τις 1.260 ημέρες από το βάπτισμα του Χριστού έως τον σταυρό, τις οποίες ακολουθούν 1.260 προφητικές ημέρες έως το 34 μ.Χ., όταν το ευαγγέλιο μεταφέρθηκε στα έθνη. Έτσι, επί τη μαρτυρία δύο μαρτύρων, οι 1.260 αποτελούν μέρος των 2.520 ημερών, ή των «επτά καιρών» του Μωυσή στο Λευιτικό είκοσι έξι.

Η περίοδος της φωνής εν τη ερήμω, η οποία άρχισε από το Σάββατο, 18 Ιουλίου 2020, έως το Σάββατο, 30 Δεκεμβρίου 2023, άρχισε να κράζει τον Ιούλιο του 2023, και όταν η περίοδος της «ερήμου» έληξε το Σάββατο, 30 Δεκεμβρίου 2023, έφθασε η ανάσταση του Μωυσή και του Ηλία. Το μήνυμα της φωνής προσδιόρισε ότι το ορόσημο των παραλλήλων πρώτων απογοητεύσεων σε κάθε μεταρρυθμιστικό κίνημα εξηγούσε την ψευδή πρόβλεψη της 18ης Ιουλίου 2020, στο πλαίσιο της παραβολής των δέκα παρθένων. Κάλεσε άνδρες και γυναίκες στη μετάνοια που παριστάνεται από την προσευχή του Λευιτικού είκοσι έξι. Το όνειρο του Μίλλερ παριστά ακριβώς αυτή τη μετάνοια όταν καταγράφει: «Ενώ έτσι έκλαια και πενθούσα για τη μεγάλη μου απώλεια και την ευθύνη μου, ενθυμήθηκα τον Θεό και προσευχήθηκα θερμώς να μου στείλει βοήθεια.»

Έλα και Δες

Το όνειρο του Μίλλερ διαιρείται από δύο εκφράσεις του «έλα και δες». Την πρώτη φορά ο Μίλλερ προσκαλεί τους ανθρώπους να «έλθουν και να δουν», και τη δεύτερη φορά ο «άνθρωπος με τη βούρτσα για τη σκόνη» προσκαλεί τον Μίλλερ να έλθει και να δει. Το «έλα και δες» είναι προφητικό σύμβολο που προσδιορίζει μια προφητική αλήθεια η οποία έχει αποσφραγισθεί. Καθεμία από τις τέσσερις πρώτες σφραγίδες περιέχει την εντολή «έλα και δες».

Και είδον, ὅτε τὸ Ἄρνιον ἤνοιξε μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἤκουσα, ὡς φωνὴν βροντῆς, ἓνα ἐκ τῶν τεσσάρων ζῶων λέγοντα· Ἔρχου καὶ ἴδε. ... Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν σφραγίδα, ἤκουσα τὸ δεύτερον ζῶον λέγον· Ἔρχου καὶ ἴδε. ... Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην σφραγίδα, ἤκουσα τὸ τρίτον ζῶον λέγον· Ἔρχου καὶ ἴδε. ... Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τετάρτην σφραγίδα, ἤκουσα τὴν φωνὴν τοῦ τετάρτου ζῶου λέγουσαν· Ἔρχου καὶ ἴδε. Ἀποκάλυψις 6:1, 3, 5, 7.

Το «ἔρχου καὶ ἴδε» στην ἀρχὴ τοῦ οὐνείρου τοῦ Μίλλερ εἶναι τὸ ἄλφα, καὶ τὸ τελικὸ «ἔρχου καὶ ἴδε» εἶναι τὸ ὦμέγα. Τὸ ὄνειρο προσδιορίζει τὴν ἀποσφράγιση στὴν ἀρχὴ τοῦ οὐνείρου ὡς πολῦτιμους λίθους, οἱ ὁποῖοι, ὅταν «τακτοποιήθηκαν, ἀντανεκλούσαν φως καὶ δόξα που ἐξισώνονταν μόνο με τὸν ἥλιο». Ὅταν ὁ Χριστὸς προσκάλεσε τὸν Μίλλερ νὰ «ἔρχου καὶ ἴδε» τὸ ὦμέγα, ὁ Μίλλερ λέγει: «τα μάτια μου ἐθαμβώθησαν ἀπὸ τὸ θέαμα. Ἐλαμπαν με δεκαπλάσια ἀπὸ τὴν προηγούμενη δόξα τους». Τὸ φως τοῦ ἄλφα ἦταν ὡς ὁ ἥλιος, καὶ τὸ φως τοῦ ὦμέγα ἦταν δεκαπλάσιο τοῦ ἡλίου.

Διασκορπίζω

Ὁ θρήνος καὶ ἡ μετάνοια τοῦ Μίλλερ παριστάνονται στὸ τέλος τῆς περιόδου που ἀρχισε με τὸ πρῶτο «ἐλα καὶ δεξ» καὶ τὸ τελευταῖο «ἐλα καὶ δεξ». Κατὰ τὴν περίοδο που ἀρχίζει με τὴν ἀποκάλυψη ἀπὸ τὸν Μίλλερ ἐνός μηνύματος πρὸς τὸν λαὸ καὶ κατόπιν τελειώνει με τὴν ἀποκάλυψη ἀπὸ τὸν Χριστὸ ἐνός μηνύματος πρὸς τὸν Μίλλερ, ἡ λέξη «διασκορπίζω» παριστάνεται «επτὰ φορές». Ὁ Μίλλερ θα χρησιμοποιήσει τὴ λέξη ξανά, ἀλλὰ μετὰ τῆς πρώτης καὶ τῆς τελευταίας ἀποκάλυψης, τὸ «διασκορπίζω» ἐκφράζεται «επτὰ φορές». Ἡ Ἁγία Γραφή ταυτίζει τὴν κρίση τῶν «επτὰ καιρῶν» με τὴ λέξη «διασκορπίζω».

Καὶ θὰ σᾶς διασκορπίσω ἀνὰ μέσον τῶν ἐθνῶν, καὶ θὰ σύρω ῥομφαίαν ὀπίσω σας· καὶ ἡ γῆ σας θὰ γίνῃ ἔρημος, καὶ αἱ πόλεις σας ἐρειπωμένες. Λευιτικόν 26:33.

Ἡ πρώτη κιόλας ἀλήθεια που ἀνακάλυψε ὁ Μίλλερ ἦταν οἱ «επτὰ καιροὶ» τοῦ Λευιτικοῦ εἴκοσι ἔξι, καὶ στὸ ὄνειρό του ἡ περίοδος μετὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀγγέλματος τοῦ Μίλλερ καὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀγγέλματος τοῦ Χριστοῦ, ὅλες οἱ θεμελιώδεις ἀλήθειες που ἐκπροσωποῦνται ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Γουίλιαμ Μίλλερ ἐπρόκειτο νὰ καλυφθοῦν με τὰ ἀπορρίμματα καὶ τὰ κίβδηλα νομίσματα τῶν θεολόγων τοῦ Λαοδικειανοῦ Ἀντβεντισμοῦ τῆς Εβδόμης Ἡμέρας. Ἐκείνη ἡ ἀπόρριψη τῶν θεμελιωδῶν ἀληθειῶν παριστάνεται ὡς ἐπτά διασκορπισμοὶ μέσα στὴν ἱστορία μετὰ τῆς ἄλφα καὶ τοῦ ὦμέγα. Οἱ «επτὰ καιροὶ» εἶναι σύμβολο τοῦ ἔργου τοῦ Γουίλιαμ Μίλλερ, τὸ ὁποῖο με τὴ σειρά του ἀποτελεῖ τὰ θεμέλια τοῦ Ἀντβεντισμοῦ τῆς Εβδόμης Ἡμέρας, τῶν ὁποῖων ὁ κεντρικὸς στύλος αὐτοῦ ἀκριβῶς τοῦ θεμελίου εἶναι οἱ 2.300 ἡμέρες τοῦ Δανιὴλ 8:14. Ἐκεῖνο που αὐτὸ προσδιορίζει εἶναι ὅτι τὰ 2.520 ἔτη διασκορπισμοῦ, που ἀποτελέσαν τὴν πρώτη, ἢ ἄλφα ἀνακάλυψη τοῦ Γουίλιαμ Μίλλερ, σηματοδοτοῦν τὴν ἀρχὴ μιᾶς περιόδου, ἡ ὁποία ἔληξε με τὴν ὦμέγα ἀνακάλυψη τοῦ Γουίλιαμ Μίλλερ, που ἦταν οἱ 2.300 ἡμέρες.

Ὅταν ὁ Λαοδικειακὸς Ἀντβεντισμὸς τῆς Εβδόμης Ἡμέρας παραμέρισε τοὺς «επτὰ καιροὺς» τὸ 1863, παραμέρισε τὴν πρώτη ἀνακάλυψη τοῦ Ουίλιαμ Μίλλερ, ἡ ὁποία ἦταν ἡ ἄλφα ἀνακάλυψή του καὶ ἡ θεμελιώδης ἀνακάλυψή του. Ἡ τελευταία ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ Μίλλερ ἦταν οἱ 2.300 ἡμέρες, που ἦταν ἡ ὦμέγα ἀνακάλυψή του καὶ ἡ ἀκρογωνιαία ἀνακάλυψή του. Οἱ «επτὰ καιροὶ», που ὀλοκληρώθηκαν τὸ 1798, προσδιόριζαν τῆς 2.520, καὶ οἱ 2.300 ἡμέρες προσδιορίσθηκαν τὸ

1844.

Είναι ο άνθρωπος με τη βούρτσα της σκόνης εκείνος που συναρμολογεί τα κοσμήματα αφού αυτά διασκορπισθούν επτά φορές. Τότε η θήκη είναι μεγαλύτερη και ωραιότερη και λάμπει δέκα φορές πιο φωτεινά από τον ήλιο. Το δέκα είναι σύμβολο δοκιμασίας, και επομένως εκείνα τα κοσμήματα λάμπουν κατά τη δοκιμασία επάνω από την ημέρα του ήλιου· έτσι το όνειρο του Μίλλερ αρχίζει το 1798 και τελειώνει κατά τη δυνατή κραυγή του τρίτου αγγέλου στον νόμο της Κυριακής.

Η ιστορία των Μιλλεριτών από το 1798 έως το 1863 είναι επίσης η ιστορία από το 1798 έως τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Η ιστορία που παριστάνεται στο όνειρο του Γουλιέλμου Μίλλερ, η οποία εκτείνεται από τη στιγμή που ο Μίλλερ λέγει «έλα και δεξ» έως τη στιγμή που ο άνθρωπος με τη βούρτσα για τη σκόνη λέγει «έλα και δεξ», είναι τόσο η περίοδος από το 1798 έως το 1863, όσο και η περίοδος από το 1798 έως τον νόμο της Κυριακής. Η γραμμή που καταλήγει στο 1863 είναι ένα προφητικό φράκταλ της γραμμής που αρχίζει το 1798 και καταλήγει στον νόμο της Κυριακής. Αμφότερες αυτές οι γραμμές παριστάνονται στο όνειρο του Μίλλερ.

Η κλειστή θύρα στις 22 Οκτωβρίου 1844 προτυπώνει την κλειστή θύρα κατά τον νόμο της Κυριακής. Η προφητεία των 2.300 ετών, η οποία εκπληρώθηκε το 1844, προτυπώνει τον νόμο της Κυριακής.

«Η έλευση του Χριστού ως του αρχιερέως μας στον τόπο τον άγιο των αγίων, για τον καθαρισμό του αγιαστηρίου, όπως παρουσιάζεται στο Δανιήλ 8:14· η έλευση του Υιού του ανθρώπου προς τον Παλαιό των Ημερών, όπως παρουσιάζεται στο Δανιήλ 7:13· και η έλευση του Κυρίου στον ναό Του, όπως προελέχθη από τον Μαλαχία, είναι περιγραφές του ίδιου γεγονότος· και τούτο παριστάνεται επίσης από την έλευση του νυμφίου στον γάμο, την οποία περιέγραψε ο Χριστός στην παραβολή των δέκα παρθένων, στο κατά Ματθαίον 25». Η Μεγάλη Διαμάχη, 426.

Γραμμές

Το ωμέγα των ανακαλύψεων του Μίλλερ ήταν η προφητεία των 2.300 ετών· επομένως, τόσο το 1844 όσο και ο νόμος της Κυριακής αντιπροσωπεύονται από τα 2.300 έτη. Αυτό σημαίνει ότι τα 2.520 είναι το άλφα και τα 2.300 είναι το ωμέγα και των δύο γραμμών· η μία γραμμή ολοκληρώνεται το 1863, και η άλλη γραμμή ολοκληρώνεται στον νόμο της Κυριακής. Και στις δύο γραμμές η προφητεία των 2.520 είναι το άλφα, ή αλλιώς ο θεμέλιος λίθος. Το φράκταλ από το 1798 έως το 1863, στη θεμελιώδη ιστορία των Μιλλεριτών, ευθυγραμμίζεται επίσης με ένα άλλο φράκταλ στην ιστορία του ωμέγα, της ακρογωνιαίας λίθου, των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Στις 9/11 ο Θεός κάλεσε τον λαό Του να επιστρέψει στις αρχαίες τρίβους του Ιερεμία, οι οποίες είναι τα θεμέλια, τα οποία με τη σειρά τους αντιπροσωπεύονται από τον αγγελιαφόρο της θεμελιώδους ιστορίας, ο οποίος με τη σειρά του αντιπροσωπεύεται από τη θεμελιώδη άλφα ανακάλυψή του των «επτά καιρών». Οι «επτά καιροί» είναι το σύμβολο των θεμελίων των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, και στις 9/11 η σφράγιση εκείνης της ομάδας άρχισε με το δοκιμαστικό μήνυμα των θεμελίων, το οποίο αντιπροσωπεύεται από την πρώτη κιόλας θεμελιώδη

αλήθεια του William Miller και του Αντβεντισμού. Στις 9/11 άρχισε ο καιρός της σφράγισης, και κατά τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής ο καιρός της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων ολοκληρώνεται.

Αυτή η ιστορία είναι ένα φράκταλ που αρχίζει με το 2.520 και τελειώνει με το 2.300, και επομένως αυτή η ιστορία είναι η τρίτη γραμμή προφητικής ιστορίας που παριστάνεται στο όνειρο του William Miller. Το 2.520 εκπληρώθηκε το 1798 και το 2.300 το 1844. Το έργο που παριστάνεται από τις δύο γραμμές είναι το έργο του Χριστού κατά τη συνένωση της θεότητάς Του με την ανθρωπότητά μας. Είναι το έργο της μεταβολής ενός αμαρτωλού σε άγιο, της αποκατάστασης της ανώτερης φύσεως στον νόμιμο θρόνο της πάνω από την κατώτερη φύση. Για τον λόγο αυτό, το ανθρώπινο σώμα χρειάζεται 2.520 ημέρες για να αναπαραγάγει πλήρως κάθε κύτταρο στο σώμα, και αυτό ακριβώς το ίδιο σώμα βασίζεται σε 23 ανδρικά χρωμοσώματα ενωμένα με 23 γυναικεία χρωμοσώματα. Μαζί παράγουν έναν ζώντα ναό, ο οποίος παριστάνεται ως ο αριθμός «46», που είναι η περίοδος από το 1798 έως το 1844, η οποία είναι η περίοδος του ονείρου του William Miller από το 2.520 το 1798 έως το 2.300 το 1844.

Το όνειρο του William Miller περιέχει επίσης ένα ακόμη αξιοσημείωτο φράκταλ. Από την 11η Σεπτεμβρίου έως τον νόμο της Κυριακής υπάρχει ένα φράκταλ του 1798 έως τον νόμο της Κυριακής, όπως και του 1798 έως το 1863. Το 2023 έως τον νόμο της Κυριακής είναι ένα φράκταλ της 11ης Σεπτεμβρίου έως τον νόμο της Κυριακής, και αυτή είναι η ιστορία προς την οποία κατατείνουν όλες οι γραμμές μέσα στο όνειρο του Miller ως το ωμέγα όλων αυτών. Αυτή είναι η περίοδος κατά την οποία οι αρχικές αλήθειες μεγεθύνονται δέκα φορές περισσότερο από τον ήλιο.

Οι Δύο Τούρνες

Κατά τη δεκαετία του 1840, η λέξη «bustle» (ως ουσιαστικό) σήμαινε συνήθως ζωηρή, πολυάσχολη ή θορυβώδη δραστηριότητα — συχνά με την έννοια της φασαρίας, της έξαψης, της σπουδής ή της ταραχής. Αναφερόταν σε έντονη κίνηση, αναστάτωση ή πολυπράγμονα κινητικότητα, είτε μέσα σε ένα πλήθος, σε ένα νοικοκυριό, σε μια αγορά, είτε κατά τη διάρκεια κάποιου ιδιαίτερου γεγονότος. Επομένως, το «bustle» του ονείρου του Μίλλερ θα περιέγραφε την άμεση έξαρση δραστηριότητας, έξαψης ή επείγουσας απασχολήσεως που συνέβαινε ακριβώς εκείνη τη στιγμή — την παροδική αναστάτωση ή ταραχή της παρούσας καταστάσεως ή περιστάσεως.

Ο Μίλλερ δηλώνει: «Τότε, ενώ απομάκρυνε με τη σκούπα το χώμα και τα απορρίμματα, τα ψεύτικα κοσμήματα και τα κίβδηλα νομίσματα, όλα σηκώθηκαν και βγήκαν από το παράθυρο σαν σύννεφο, και ο άνεμος τα παρέσυρε μακριά. Μέσα στην αναστάτωση έκλεισα τα μάτια μου για μια στιγμή· όταν τα άνοιξα, όλα τα απορρίμματα είχαν εξαφανιστεί.»

Η «ταραχή» προσδιορίζει δύο σημεία στο όνειρο του Μίλλερ· το πρώτο, όταν το πλήθος σκορπίζει τα πετράδια, και έπειτα, όταν ο άνθρωπος με τη βούρτσα για το χώμα ανοίγει τα παράθυρα και αρχίζει να σαρώσει προς τα έξω τα ψεύτικα πετράδια. Η πρώτη και άλφα ταραχή είναι το σκέπασμα των πετραδιών, και η δεύτερη και ωμέγα ταραχή είναι η αποκατάσταση των πετραδιών. Κατά τη διάρκεια της ταραχής, ο Μίλλερ έκλεισε τα μάτια του. Ο Μίλλερ ετέθη σε ανάπαυση το 1849, ακριβώς στο σημείο όπου ο Χριστός εξέτεινε το χέρι Του για δεύτερη φορά, ώστε να

συνάξει το υπόλοιπο του λαού Του. Τότε ο Μίλλερ έκλεισε τα μάτια του, και το 1850 οι αλήθειές του τοποθετήθηκαν εκ νέου επάνω σε τράπεζα, σε εκπλήρωση της εντολής του Αββακούμ να γράψει την όραση και να την καταστήσει σαφή. Κατά την περίοδο εκείνης της ταραχής, ο Μίλλερ κλείνει τα μάτια του, και όταν ξυπνά τα πετράδια βρίσκονται στη διαδικασία της αποκατάστασης.

Η δεύτερη αναστάτωση στο όνειρό του λαμβάνει χώρα όταν το λάβαρο των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων ανασταίνεται, εκκαθαρίζεται και καθαρίζεται ως το λάβαρο το οποίο ο Ζαχαρίας προσδιορίζει ως πολύτιμους λίθους επάνω σε στέφανο.

Και ο Κύριος ο Θεός αυτών θέλει σώσει αυτούς εν εκείνη τη ημέρα ως το ποίμνιον του λαού αυτού· διότι θέλουσιν είσθαι ως οι λίθοι διαδήματος, υψωμένοι ως σημαία επί της γης αυτού. Διότι πόσον μεγάλη είναι η αγαθότης αυτού, και πόσον μεγάλη η ωραιότης αυτού! ο σίτος θέλει ευφράνει τους νέους, και ο νέος οίνος τας παρθένους. Αιτήσατε παρά του Κυρίου βροχήν εν καιρώ οψίμου βροχής· ούτω ο Κύριος θέλει κάμει αστραπάς, και θέλει δώσει εις αυτούς όμβρους βροχής, εις έκαστον χόρτον εν τω αγρώ. Διότι τα είδωλα ελάλησαν ματαιότητα, και οι μάντις είδον ψεύδος, και ελάλησαν ψευδείς ενυπνιάσεις· παρηγόρουν ματαιώς· διά τούτο επορεύθησαν ως ποίμνιον, εταράχθησαν, επειδή δεν υπήρχεν ποιμήν. Ο θυμός μου εξήφθη κατά των ποιμένων, και ετιμώρησα τους τράγους· διότι ο Κύριος των δυνάμεων επεσκέφθη το ποίμνιον αυτού, τον οίκον Ιούδα, και έκαμεν αυτούς ως τον ένδοξον ίππον αυτού εν τη μάχη. Ζαχαρίας 9:16–10:3.

Το «ποίμνιον του λαού Του» είναι και σημείο και λίθοι (πολύτιμοι λίθοι) επάνω σε στέφανο. Το ποίμνιον του λαού Του προσδιορίζεται κατά την όψιμη βροχή, διότι η εντολή είναι να ζητήσετε την όψιμη βροχή εν καιρώ της όψιμης βροχής. Το ποίμνιον αντιπαραβάλλεται προς το «ποίμνιον» που ακολούθησε τη δική του οδό, μάλλον παρά την οδό των αρχαίων τρίβων του Ιερεμία. Εν τω καιρώ της όψιμης βροχής, οι πολύτιμοι λίθοι που αποτελούν το ποίμνιό Του θα είναι ο λαμπρός ίππος Του στη μάχη. Αυτός ο «λαμπρός ίππος» είναι η θριαμβεύουσα εκκλησία, η οποία παριστάνεται στην πρώτη χριστιανική νύμφη, συμβολιζόμενη από τον Πέτρο, ο οποίος, ως λευκός ίππος κατά την περίοδο της πρώτης σφραγίδος, εξήλθε νικών και διά να νικήσει.

Και είδον, ότε τὸ Ἄρνιον ἤνοιξε μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἤκουσα, ὡς φωνὴν βροντῆς, ἐν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγον· Ἔρχου καὶ ἴδε. Καὶ είδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός· καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν εἶχεν τόξον· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν στέφανος· καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ ἵνα νικήσῃ. Ἀποκάλυψις 6:1, 2.

Ο Πέτρος, λοιπόν, είναι το σύμβολο της πρώτης χριστιανικής εκκλησίας των αποστόλων κατά την Πεντηκοστιανή έκχυση της βροχής, και το σύμβολο της τελευταίας χριστιανικής εκκλησίας κατά την όψιμη βροχή, η οποία προτυπώθηκε από την Πεντηκοστιανή έκχυση.

Και είδον τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ ἰδοὺ, ἵππος λευκός· καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἐκαλεῖτο Πιστὸς καὶ Ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἦσαν ὡς φλόξ πυρός, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ πολλὰ διαδήματα· καὶ εἶχεν ὄνομα γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς ἐγίνωσκεν εἰ μὴ αὐτός. Καὶ ἦτο ἐνδεδυμένος ἱμάτιον βεβαμμένον ἐν αἵματι· καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καλεῖται Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθησαν αὐτὸν ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένα βύσσινον λευκὸν καὶ καθαρὸν. Ἀποκάλυψις 19:11–14.

Τα λευκά άλογα αντιπροσωπεύουν το στράτευμα του Χριστού που ανασταίνεται στον Ιεζεκιήλ 37, και είναι η θριαμβεύουσα εκκλησία, και είναι λίθοι σε στέφανο, διότι ο Χριστός εγκαθιδρύει τη βασιλεία της δόξας Του στον καιρό της όψιμης βροχής. Ως εκπρόσωποι της βασιλείας Του, οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες είναι πολύτιμοι λίθοι επάνω στον στέφανο, ο οποίος είναι το σύμβολο της βασιλείας που λαμβάνει κατά την ολοκλήρωση των 2.300 ημερών, που ήταν τόσο η 22α Οκτωβρίου 1844 όσο και θα είναι πάλι κατά τον νόμο της Κυριακής. Εκείνη η βασιλεία των λευκών αλόγων ανυψώνεται κατά τη διάρκεια της όψιμης βροχής, όταν ανοίγονται τα παράθυρα του ουρανού, διότι ο Ιωάννης είδε το λευκό άλογο όταν ο ουρανός είχε ανοιχθεί.

Μέσα στη θύελλα του άλφα το 1849, ο Μίλλερ έκλεισε τα μάτια του εν θανάτω, για ολίγον καιρό. Ο Μίλλερ ήταν ο Ηλίας, και ο Ηλίας απέθανε στις 18 Ιουλίου 2020, και κείτονταν στην οδό επί 1.260 ημέρες, έως ότου έφθασε στη θύελλα του ωμέγα και τότε εξυπνήθηκε. Η αφύπνισή του σημειώνεται ως ερχομένη όταν ο άνθρωπος με τη σκούπα της σκόνης άνοιξε το παράθυρο του ουρανού για να σαρώσει έξω τα απορρίμματα. Το στράτευμα των λευκών ίπων εγείρεται όταν ανοίγεται το παράθυρο του ουρανού, και όταν αυτό συμβαίνει, διακρίνεται ένας διαχωρισμός αληθούς και ψευδούς. Αυτός ο διαχωρισμός προσδιορίζεται επίσης στο βιβλίο του Μαλαχία.

Φέρετε όλα τα δέκατα στην αποθήκη, ώστε να υπάρχει τροφή στον οίκο μου, και δοκιμάσατέ με τώρα σε αυτό, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, αν δεν σας ανοίξω τους καταρράκτες του ουρανού και δεν εκχύσω επάνω σας ευλογία, ώστε να μη υπάρχει αρκετός χώρος για να τη δεχθείτε. Μαλαχίας 3:10.

Τα πνεύματα τῶν προφητῶν ὑποτάσσονται εἰς τοὺς προφήτας, καὶ ὁ Ἰωάννης ἐν τῇ Ἀποκαλύψει, τὸ ὄνειρον τοῦ Μίλλερ καὶ ὁ Μαλαχίας παρέχουν τρεῖς μάρτυρας γιὰ τὸν καιρὸν ὅταν ἀνοίγονται οἱ καταρράκτες τοῦ οὐρανοῦ. Στὸ ὄνειρον τοῦ Μίλλερ αὐτὸ συμβαίνει στὸ ὦμέγα τοῦ προσκλήματος «ἔρχου καὶ ἴδε». Ἡ ταραχὴ στὸ ἄλφα ἦταν ὅταν ἄρχισε ἡ διασπορά, καὶ τὸ ὦμέγα εἶναι ὅταν ἀρχίζει ἡ συνάθροιση.

Προτού προχωρήσουμε περαιτέρω στο όνειρο του Μίλλερ, θέλουμε να συμπεριλάβουμε το σχόλιο του Τζέιμς Γουάιτ σχετικά με το όνειρο. Ο Τζέιμς Γουάιτ προσδιορίζει τα αληθινά πετράδια ως τον αληθινό λαό του Θεού και τα κίβδηλα πετράδια ως τους ασεβείς. Εγώ προσδιορίζω τα πετράδια ως αλήθειες σε αντιδιαστολή προς την πλάνη. Τα πετράδια και τα κίβδηλα πετράδια είναι αμφότερα το μήνυμα και οι αγγελιοφόροι του, σε αντιδιαστολή προς την πλάνη και τους ψευδείς αγγελιοφόρους.

ΤΟ ΏΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΜΙΛΛΕΡ

Το ακόλουθο όνειρο δημοσιεύθηκε στον Advent Herald πριν από περισσότερο από δύο έτη. Τότε είδα ότι αποτύπωνε με σαφήνεια την παρελθούσα εμπειρία μας περί της δευτέρας παρουσίας, και ότι ο Θεός έδωσε το όνειρο προς όφελος του διεσπαρμένου ποιμνίου.

«Μεταξύ των σημείων της εγγίζουσας έλευσης της μεγάλης και φοβερής ημέρας του Κυρίου, ο Θεός έχει θέσει τα όνειρα. Βλέπε Ιωήλ 2:28–31· Πράξεις 2:17–20. Τα όνειρα δύνανται να προέρχονται κατά τρεις τρόπους· πρώτον, “από το πλήθος των ασχολιών”. Βλέπε Εκκλησιαστής 5:3. Δεύτερον, όσοι βρίσκονται υπό το μιανό πνεύμα και την πλάνη του Σατανά, δύνανται να έχουν όνειρα μέσω της επιρροής του. Βλέπε Δευτερονόμιο 8:1–5·

Ιερεμίας 23:25–28· 27:9· 29:8· Ζαχαρίας 10:2· Ιούδας 8. Και τρίτον, ο Θεός πάντοτε δίδασκε, και εξακολουθεί να διδάσκει, τον λαό του περισσότερο ή λιγότερο μέσω ονείρων, τα οποία έρχονται διά της ενέργειας των αγγέλων και του Αγίου Πνεύματος. Εκείνοι που στέκονται μέσα στο καθαρό φως της αλήθειας θα γνωρίζουν πότε ο Θεός τούς δίδει ένα όνειρο· και αυτοί δεν θα πλανηθούν ούτε θα παρασυρθούν από ψευδή όνειρα.»

«Και εἶπεν, Ακούσατε τώρα τους λόγους μου· εάν υπάρχει μεταξύ σας προφήτης, εγώ ο Κύριος θα γνωρίσω τον εαυτόν μου εις αυτόν εν οράματι και θα λαλώ προς αυτόν εν ενυπνίω». Αριθμοί 12:6. Εἶπε ο Ιακώβ: «Ο ἄγγελος του Κυρίου μοι ἐλάλησε εν ενυπνίω». Γένεσις 31:2. «Και ο Θεός ἦλθε προς τον Λάβαν τον Σύρον ενυπνίω την νύκτα». Γένεσις 31:24. Αναγνώσατε τα ενύπνια του Ιωσήφ [Γένεσις 37:5–9] και ἔπειτα την αξιοπρόσεκτη ιστορία της εκπληρώσεώς των εν Αιγύπτω. «Ἐν Γαβαών ο Κύριος ἐφάνη εις τον Σολομώντα εν ενυπνίω την νύκτα». Γ΄ Βασιλέων 3:5. Η μεγάλη και σημαντική εικόνα του δευτέρου κεφαλαίου του Δανιήλ ἐδόθη εν ενυπνίω, καθώς και τα τέσσαρα θηρία κτλ. του εβδόμου κεφαλαίου. Ὅτε ο Ηρώδης ἐζήτηι να ἀπολέση τον βρέφος Σωτήρα, ο Ιωσήφ προειδοποιήθη εν ενυπνίω να φύγη εις Αίγυπτον. Ματθαίος 2:13.

«Και εν ταις ἘΣΧΑΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ, λέγει ο Θεός, θέλω ἐκχέει ἀπό του Πνεύματός μου ἐπὶ πάσαν σάρκα· και οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας θέλουσι προφητεύσει, και οι νεανίσκοι σας θέλουσι δει οράσεις, και οι πρεσβύτεροί σας θέλουσι ενυπνιασθή όνειρα.» Πράξεις 2:17.»

«Το χάρισμα της προφητείας, μέσω ονείρων και οραμάτων, παρουσιάζεται ἐδῶ ως καρπός του Αγίου Πνεύματος και, κατά τις ἔσχατες ἡμέρες, πρόκειται να ἐκδηλωθεί ἐπαρκῶς ὥστε να ἀποτελεῖ σημεῖο. Είναι ένα ἀπό τα χαρίσματα της ἐκκλησίας του ευαγγελίου.

«Και ἐδῶκεν ἄλλους μεν ἀποστόλους, ἄλλους δε ΠΡΟΦΗΤΕΣ, ἄλλους δε ευαγγελιστάς, ἄλλους δε ποιμένας και διδασκάλους· προς τον καταρτισμόν των αγίων, διά το ἔργον της διακονίας, διά την οἰκοδομήν του σώματος του Χριστοῦ.» Εφεσίους 4:11, 12.

«Και ἔθεσεν ὁ Θεός τινὰς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον ΠΡΟΦΗΤΑΣ», κτλ. Α΄ Κορινθίους 12:28. «Μὴ ἐξουθενεῖτε τὰς ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ.» Α΄ Θεσσαλονικεῖς 5:20. Ἴδετε ἐπίσης Πράξεις 13:1· 21:9· Ῥωμαίους 7:6· Α΄ Κορινθίους 14:1, 24, 39. Οἱ προφήται ἢ αἱ προφητεῖαι εἶναι πρὸς οἰκοδομήν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· και οὐδεμία ἀπόδειξις δύναται να παραχθῆ ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ὅτι ἐμελλαν να παύσουν πρὶν παύσουν οἱ ευαγγελισταί, οἱ ποιμένες και οἱ διδάσκαλοι. Ἀλλὰ λέγει ὁ ἀντιλέγων: «Ἔχουν ὑπάρξει τόσα πολλὰ ψευδῆ ὀράματα και ἐνύπνια, ὥστε δὲν δύναμαι να ἔχω ἐμπιστοσύνη εις τίποτε τοιοῦτο.» Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ Σατανᾶς ἔχει τὸ ἀπομίμημά του. Πάντοτε εἶχε ψευδοπροφήτας, και βεβαίως δύναται κανεὶς να τοὺς ἀναμένῃ και τώρα, ἐν ταύτῃ τῇ τελευταίᾳ ὥρᾳ τῆς πλάνης και τοῦ θριάμβου του. Ὅσοι ἀπορρίπτουν τοιαύτας ἰδιαιτέρας ἀποκαλύψεις ἐπειδὴ ὑπάρχει τὸ ἀπομίμημα, δύναται μετὰ τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς λογικὴν να προχωρήσουν ὀλίγον ἔτι περαιτέρω και να ἀρνηθοῦν ὅτι ὁ Θεός ἀπεκαλύφθη ποτὲ εις ἄνθρωπον διά ἐνυπνίου ἢ ὀράματος, διότι τὸ ἀπομίμημα πάντοτε ὑπῆρχε.

«Τα όνειρα και τα οράματα είναι το μέσον διά του οποίου ο Θεός έχει ἀποκαλύψει τον εαυτό Του στον ἄνθρωπο. Διά του μέσου αὐτοῦ ἐλάλησε προς τους προφήτες· ἔχει θέσει το χάρισμα της προφητείας μεταξύ των χαρισμάτων της ἐκκλησίας του ευαγγελίου, και ἔχει κατατάξει τα

όνειρα και τα οράματα μεταξύ των λοιπών σημείων των “ΕΣΧΑΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ”. Αμήν. »

Σκοπός μου στις ανωτέρω παρατηρήσεις υπήρξε να απομακρύνω τις αντιρρήσεις κατά τρόπο σύμφωνο προς τις Γραφές και να προετοιμάσω τη διάνοια του αναγνώστη για τα ακόλουθα.

«ΓΟΥΙΛΙΑΜ ΜΙΛΛΕΡ, »

«Λόου Χάμπτον, Νέα Υόρκη, 3 Δεκεμβρίου 1847.» Τζέιμς Γουάιτ, Το Όνειρο του Αδελφού Μίλλερ, 1–6.

«1. Το “κιβώτιο” αντιπροσωπεύει τις μεγάλες αλήθειες της Βίβλου, σχετικά με τη δεύτερη παρουσία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, οι οποίες δόθηκαν στον Αδελφό Μίλλερ για να τις δημοσιεύσει στον κόσμο.

«2. Το “κλειδί που ήταν προσαρτημένο” ήταν ο τρόπος με τον οποίο ερμήνευε τον προφητικό Λόγο—συγκρίνοντας Γραφή με Γραφή—η Βίβλος ως ο ίδιος της ο ερμηνευτής. Με αυτό το κλειδί ο αδελφός Μίλλερ άνοιξε το “κιβώτιο”, δηλαδή τη μεγάλη αλήθεια της παρουσίας προς τον κόσμο.

«3. Τα “κοσμήματα, διαμάντια, κτλ.” “παντός είδους και μεγέθους”, τόσο “ωραία τακτοποιημένα το καθένα στη θέση του μέσα στο κιβώτιο”, παριστούν τα τέκνα του Θεού, [Μαλαχίας 3:17,] από όλες τις εκκλησίες και από σχεδόν κάθε τάξη και περίσταση της ζωής, τα οποία δέχθηκαν την πίστη της παρουσίας και εθεάθησαν να λαμβάνουν θαρραλέα στάση ο καθένας στη θέση του, υπέρ της αγίας υποθέσεως της αληθείας. Ενώ κινούνταν μέσα σε αυτή την τάξη, ο καθένας επιμελούμενος το ίδιον αυτού καθήκον και περιπατώντας ταπεινά ενώπιον του Θεού, “αντανακλούσαν φως και δόξα” προς τον κόσμο, που εξισωνόταν μόνο με την εκκλησία κατά τις ημέρες των αποστόλων. Το μήνυμα, [Αποκάλυψις 14:6,7,] προχωρούσε, τρόπον τινά, πάνω στις πτέρυγες του ανέμου, και η πρόσκληση, “Έλθετε, διότι τώρα είναι όλα έτοιμα”, [Λουκάς 14:17,] διαδιδόταν με δύναμη και αποτέλεσμα.»

«4. “Ο λαός άρχισε να προσέρχεται, στην αρχή ολίγοι στον αριθμό, αλλά αυξήθηκαν και έγιναν πλήθος.” Όταν το δόγμα της παρουσίας κηρύχθηκε αρχικά από τον Αδελφό Μίλλερ, και από ελάχιστους ακόμη άλλους, είχε πολύ μικρή επίδραση, και ελάχιστοι μόνο αφυπνίσθηκαν από αυτό· αλλά από το 1840 έως το 1844, όπου κι αν κηρύχθηκε, ολόκληρη η κοινότητα διεγέρθηκε.»

«5. Όταν ο ιπτάμενος άγγελος [Αποκάλυψις 14:6–7] άρχισε πρώτον να κηρύττει τα αιώνια αγαθά νέα, «Φοβήθητε τον Θεόν, και δότε δόξαν εις αυτόν· διότι ήλθεν η ώρα της κρίσεως αυτού», πολλοί ανεβόησαν από χαράν εν όψει της ελεύσεως του Ιησού και της αποκαταστάσεως, οι οποίοι κατόπιν εναντιώθηκαν, περιέπαιζαν και εχλεύασαν την αλήθεια η οποία ολίγον πρότερον τους είχε γεμίσει με χαράν. Ετάραξαν και διεσκόρπισαν τα κοσμήματα. Τούτο μας φέρει εις το φθινόπωρον του 1844, όταν ήρχισε ο καιρός του διασκορπισμού.»

«Σημειώσατε τούτο: Εκείνοι που κάποτε “εφώναζαν από χαράν” ήσαν εκείνοι που ετάραξαν και διεσκόρπισαν τα κοσμήματα. Και ουδείς διέσκορπισεν το ποίμνιον και το ωδήγησεν εις πλάνην από του 1844 τόνον αποτελεσματικώς, όσον εκείνοι που κάποτε εκήρυττον την αλήθειαν και εχαίροντο εις αυτήν· αλλά έκτοτε ηρνήθησαν το έργον του Θεού και την εκπλήρωσιν της προφητείας εις την παρελθούσαν μας εμπειρίαν της παρουσίας.»

«6. Τα “νόθα κοσμήματα και το κίβδηλο νόμισμα” που είχαν διασκορπισθεί ανάμεσα στα γνήσια, παριστούν σαφώς ψευδείς προσηλύτους, ή “ξένα τέκνα”, [Ωσηέ 5:7] από τότε που η θύρα έκλεισε το 1844.

«7. Το “χώμα και τα ρινίσματα, η άμμος και κάθε είδους απορρίμματα” αντιπροσωπεύουν τις διάφορες και πολυάριθμες πλάνες που έχουν εισαχθεί ανάμεσα στους πιστούς της δευτέρας παρουσίας από το φθινόπωρο του 1844. Εδώ θα αναφερθώ σε λίγες από αυτές.

«1. Η θέση την οποία έλαβαν αυθαδώς μερικοί από τους “ποιμένες” αμέσως αφού δόθηκε η κραυγή του Μεσονυκτίου, ότι η επίσημη λυτρωτική δύναμη του Αγίου Πνεύματος, η οποία συνόδευσε το κίνημα του εβδόμου μηνός, ήταν μια μεσημερική επιρροή. Ο George Storrs ήταν μεταξύ των πρώτων που έλαβαν αυτή τη θέση. Δείτε τα γραπτά του στο τελευταίο μέρος του 1844, στο Midnight-Cry, που τότε εκδιδόταν στη Νέα Υόρκη. Ο J. V. Himes, στη Διάσκεψη του Albany την άνοιξη του 1845, είπε ότι το κίνημα του εβδόμου μηνός παρήγαγε μεσημερισμό βάθους επτά ποδών. Αυτό μου το είπε κάποιος που ήταν παρών και άκουσε την παρατήρηση. Άλλοι, που έλαβαν ενεργό μέρος στην κραυγή του εβδόμου μηνός, έκτοτε έχουν αποφανθεί ότι εκείνο το κίνημα ήταν έργο του Διαβόλου. Η απόδοση του έργου του Χριστού και του Αγίου Πνεύματος στον Διάβολο ήταν στις ημέρες του Σωτήρος μας βλασφημία, και είναι βλασφημία και τώρα. 2. Τα πολλά πειράματα περί ορισμένου χρόνου. Αφού οι 2300 ημέρες έληξαν το 1844, αρκετές φορές έχουν ορισθεί, από διάφορα πρόσωπα, για την εκπλήρωσή τους. Πράττοντας έτσι, έχουν μετακινήσει τα “ορόσημα” και έχουν ρίψει σκοτάδι και αμφιβολία πάνω σε ολόκληρο το κίνημα της παρουσίας. 3. Ο Πνευματισμός με όλες τις φαντασιοπληξίες και τις υπερβολές του. Αυτή η μεθόδευση του Διαβόλου, η οποία έχει επιτελέσει φοβερό έργο θανάτου, πολύ εύστοχα παριστάνεται από “ροκανίδια” και “κάθε είδους σκουπίδια”. Πολλοί από εκείνους που κατάπιαν το δηλητήριο του πνευματισμού παραδέχθηκαν την αλήθεια της παρελθούσας εμπειρίας μας περί της παρουσίας, και από αυτό το γεγονός πολλοί οδηγήθηκαν να πιστεύσουν ότι ο πνευματισμός ήταν ο φυσικός καρπός της πίστεως ότι ο Θεός καθοδήγησε τα μεγάλα κινήματα της παρουσίας το 1843 και το 1844. Ο Πέτρος, μιλώντας για εκείνους που θα “εισάγουν αιρέσεις απωλείας, αρνούμενοι ακόμη και τον Κύριο που τους αγόρασε”, λέγει: “ΕΞ ΑΙΤΙΑΣ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ Η ΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΘΑ ΒΛΑΣΦΗΜΗΘΕΙ.” 4. Ο S. S. Snow, ο οποίος ισχυριζόταν ότι είναι “Ηλίας ο Προφήτης”. Ο άνθρωπος αυτός, στην παράξενη και άγρια πορεία του, έπαιξε επίσης τον ρόλο του σε αυτό το έργο θανάτου, και η πορεία του είχε την τάση να φέρει την αληθινή θέση για τους αναμένοντες αγίους σε ανυποληψία, στο νου πολλών ειλικρινών ψυχών.»

«Σε τούτον τον κατάλογον των πλανών θα ηδυνάμην να προσθέσω και πολλὰς άλλας, ὅπως τα “χίλια ἔτη” της Αποκαλύψεως 20:4, 7, εις το παρελθόν, τους 144.000 της Αποκαλύψεως 7:4· 14:1, εκείνους οι οποίοι “ηγέρθησαν και ἐξήλθον εκ των μνημείων” μετά την ἀνάστασιν του Χριστού, το δόγμα της μη εργασίας, το δόγμα της καταστροφῆς των νηπίων, κτλ. κτλ. Αἱ πλάνοι αὗται διεδίδοντο μετὰ τοσούτου ζήλου και ἐπεβάλλοντο εις το προσμένον ποίμνιον, ὥστε, κατὰ τον χρόνον καθ’ ὃν ὁ Ἀδελφός Μίλλερ εἶχεν τὸ ὄνειρον, οἱ ἀληθεῖς πολῦτιμοι λίθοι ἦσαν “ἀποκλεισμένοι ἀπὸ τῆς ὄψεως”, και οἱ λόγοι του προφήτου ἦσαν ἐφαρμόσιμοι—“Και ἡ κρίσις ἀπεστράφη εις τα ὀπίσω, και ἡ δικαιοσύνη ἰσταται μακρόθεν”, κτλ. κτλ. Βλέπε Ησαΐας 56:14.»

«Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν δὲν ὑπῆρχε στὴ χώρα οὔτε ἓνα ἀντβεντικὸ ἔντυπο ποὺ νὰ ὑπερασπίζεται τὴν ὑπόθεση τῆς παρούσας ἀληθείας. Τὸ “Day-Dawn” ἦταν τὸ τελευταῖο ποὺ ὑπερασπίσθηκε τὴν ἀληθινὴν θέσιν τοῦ μικροῦ ποιμνίου· ἀλλὰ ἐκεῖνο ἔσβησε ἀρκετοὺς μῆνες πρὶν ὁ Κύριος δώσει στὸν ἀδελφὸ Miller αὐτὸ τὸ ὄνειρο· καὶ, στὸν τελευταῖο ἐπιθανάτιο ἀγῶνα του, ὑπέδειξε στοὺς κουρασμένους καὶ στενάζοντες ἀγίους τὸ 1877, τότε τριάντα ἔτη ἀκόμη στὸ μέλλον, ὡς τὸν καιρὸ τῆς τελικῆς τους λυτρώσεως. Ἀλλοίμονον! Ἀλλοίμονον! Δὲν εἶναι παράξενο ποὺ ὁ ἀδελφὸς Miller, στὸ ὄνειρό του, «ἐκάθισε καὶ ἔκλαυσε» γι' αὐτὴν τὴ θλιβερὴ κατάστασι τῶν πραγμάτων.»

«8. Το κιβώτιο αντιπροσωπεύει τὴν ἀλήθεια τῆς παρουσίας, τὴν ὁποία ὁ Ἀδελφὸς Μίλλερ δημοσίευσε πρὸς τὸν κόσμον, ὅπως αὐτὴ σκιαγραφεῖται στὴν παραβολὴ τῶν δέκα παρθένων. Κατὰ Ματθαῖον 25:1–11. Πρῶτον, ὁ χρόνος, 1843· δεύτερον, ὁ χρόνος τῆς καθυστέρησης· τρίτον, ἡ κραυγὴ τοῦ μεσονυκτίου, κατὰ τὸν ἑβδομο μῆνα, 1844· καὶ τέταρτον, ἡ κεκλεισμένη θύρα. Κανεὶς ἀπὸ ὅσους ἔχουν διαβάσει τὰ ἔντυπα τῆς Δευτέρας Παρουσίας ἀπὸ τὸ 1843 δὲν θὰ ἀρνηθεῖ ὅτι ὁ Ἀδελφὸς Μίλλερ ἔχει υποστηρίξει αὐτὰ τὰ τέσσερα σπουδαῖα σημεῖα στὴν ἱστορία τῆς παρουσίας. Αὐτὸ τὸ ἀρμονικὸ σύστημα ἀληθείας ἢ «κιβώτιο» ἔχει κατατεμαχισθεῖ καὶ διασκορπισθεῖ ἀνάμεσα στα ερείπια ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἀπέρριψαν τὴ δικὴ τους ἐμπειρία καὶ ἀρνήθηκαν αὐτὲς ἀκριβῶς τὶς ἀληθείαις, τὶς ὁποῖες αὐτοί, μαζί με τὸν Ἀδελφὸ Μίλλερ, τόσο ἀτρόμητα κήρυξαν πρὸς τὸν κόσμον.»

«9. Ὁ ἄνθρωπος μετὰ τὴ “σκούπα τῆς βρωμιάς” ἀντιπροσωπεύει τὸ καθαρὸ φῶς τῆς παρουσίας ἀληθείας, ὅπως ἐτέθη εἰς θεὰν διὰ τοῦ μηνύματος τοῦ τρίτου ἀγγέλου, [Ἀποκάλυψις 14:9–12,] τὸ ὁποῖον τῶρα ἀπομακρύνει τὰ σφάλματα ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο. Ἡ ὑπόθεσις τῆς παρουσίας ἀληθείας ἤρχισε νὰ ἀναζωπυρώνεται τὴν ἄνοιξη τοῦ 1848, καὶ ἀπὸ τότε μέχρι τοῦ παρόντος ἀνέρχεται καὶ ἐνδυναμοῦται. Ἡ “σκούπα τῆς βρωμιάς” ἦταν ἐν κινήσει, καὶ τὰ σφάλματα ὑποχωροῦσαν ἐνώπιον τοῦ καθαρῶ φωτὸς τῆς ἀληθείας, καὶ μερικὰ ἀπὸ τὰ πολυτίμα κοσμήματα, τὰ ὁποῖα πρὶν ἀπὸ ἐλάχιστον μόνον καιρὸ ἦσαν καλυμμένα καὶ ἀποκλεισμένα ἀπὸ τὴν θεὰν διὰ τοῦ σκότους καὶ τῆς πλάνης, τῶρα στέκουν μέσα στὸ καθαρὸ φῶς τῆς παρουσίας ἀληθείας.»

«Τὸ ἔργο αὐτὸ, τῆς ἐξαγωγῆς τῶν πολυτίμων λίθων καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς πλάνης, αὐξάνει ταχέως καὶ εἶναι προορισμένον νὰ προχωρεῖ με αὐξανόμενὴ δύναμη, ἕως ὅτου ὅλοι οἱ ἅγιοι ἐρευνηθῶν καὶ λάβωσιν τὴ σφραγίδα τοῦ ζώντος Θεοῦ. Συγκρίνετέ τὸ αὐτὸ μετὰ τὸ τριακοστὸ τέταρτον κεφάλαιον τοῦ Ἰεζεκιήλ, καὶ θὰ δεῖτε ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει υποσχεθεῖ νὰ συνάξῃ τὸ ποίμνιόν του, τὸ ὁποῖον διεσκορπίσθη κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν, τὴ σκοτεινὴν καὶ νεφελῶδη, ἀπὸ τὸ 1844. Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ὁ Ἰησοῦς, τὸ “μικρὸ ποίμνιον” θὰ συναχθεῖ στὴν “ἐνότητα τῆς πίστεως”. Ὁ Ἰησοῦς τῶρα καθαρίζει “εἰς εαυτὸν λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων”, καὶ ὅταν ἐλθεῖ θὰ εὕρῃ τὴν “ἐκκλησίαν αὐτοῦ μὴ ἔχουσαν κηλίδαν, ἢ ρυτίδαν, ἢ τι τῶν τοιούτων”. “Τοῦ ὁποῖου τὸ πτύον εἶναι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ θέλει διακαθαρίσει πλήρως τὸ ἀλώνιον αὐτοῦ, καὶ συνάξῃ τὸν σίτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, κτλ.” Ματθαῖος 3:12.»

«10. Τὸ δεύτερον “κιβώτιον πολὺ μεγαλύτερον καὶ ωραιότερον ἀπὸ τὸ προηγούμενον”, μέσα στο ὁποῖον συγκεντρώθηκαν τὰ διασκορπισμένα “κοσμήματα”, “διαμάντια” καὶ νομίσματα, ἀντιπροσωπεύει τὸ ἐνὸς πεδίου τῆς ζώσας παρούσας ἀληθείας, μέσα στο ὁποῖον θὰ συναχθεῖ τὸ διασκορπισμένον ποίμνιον, δηλαδὴ οἱ 144.000, ὅλοι τοὺς ἔχοντες τὴ σφραγίδα τοῦ ζώντος Θεοῦ.»

Ούτε ένα από τα πολύτιμα διαμάντια δεν θα αφεθεί στο σκοτάδι. Αν και μερικά δεν είναι μεγαλύτερα από την αιχμή μιας καρφίτσας, δεν θα παραβλεφθούν ούτε θα αφεθούν έξω κατά την ημέρα αυτή, όταν ο Θεός συνάγει τα κοσμήματά του. [Μαλαχίας 3:16–18] Μπορεί να αποστείλει τους αγγέλους του και να τους επισπεύσει, καθώς έβγαλε τον Λωτ από τα Σόδομα. “Σύντομο έργο θέλει κάμει ο Κύριος επί της γης.” “Θέλει συντέμει αυτό εν δικαιοσύνη.” Βλέπε Ρωμαίους 9:28.» James White, Footnotes to Brother Miller’s Dream.